

Growing production together

Ida Toivonen (30) is the manager of Sakylan Munakori, a farm with 140,000 DeKalb White laying hens in four identical houses. The farm was built in 2021-2022 on a new site and is owned by a cooperative of 20 poultry farmers who together have around 1.5 million layers and all deliver their table eggs to the same buyer, Kieku OY.

BY ROBERT BODDE

The farm chose Dekalb White hens, because two members of the cooperative are the Finnish importers. Photos: Henk Riswick.

Sakylan Munakori is a beautiful new farm with plenty of development opportunities. Approximately five hectares of designated for building, newly developed at the edge of a forest. Four identical houses are set up next to each other. There are feed silos positioned in front of each house and behind every two houses a large shed is situated for storing dry manure. Each house, which has four rows of aviaries, houses 35,400 hens. The individual buildings are connected by a corridor in front of the houses. The egg conveyor belt and feed lines run through that corridor. The egg collecting room and egg storage room have been built next to the four houses. An office, canteen and changing room have been built on one side of that house.

The farm is surrounded by fencing. There is plenty of space in front of and next to the houses, neatly tidied up and covered with gravel. There is a charging station at each of the at least 10 parking spaces. "It gets really cold here in the winter, so these stations are mainly for the parking heaters of the cars of the employees and visitors," says company manager Ida Toivonen with a smile.

The Landmeco aviaries offer an excellent overview of the hens. "We already had Dekalb White hens at home, so continuing with that was easy, says Ida Toivonen.

Profile

Name: Ida Toivonen (30)

Residence: Koylio, Finland

Enterprise: Ida Toivonen is manager at Sakylan Munakori, a farm with 140,000 DeKalb White laying hens in four identical houses. The facility was built at a new location in 2021-22 and is owned by a cooperative of twenty poultry farmers who together farm around 1.5 million hens and all supply their table eggs to the same buyer, Kieku OY.

The groundwork for two new houses is already completed. The two sheds on the left are for storage of dry manure. The wood pellet burner is located in the front right shed.

Founded by 20 farmers

That smile vanishes when she talks about what she has experienced in recent years and how things are going now. The company was founded four years ago by a cooperative of 20 layer farmers who supply their eggs to egg trader and packing station Kieku OY in Loimaa. Due to the stricter welfare requirements in 2020, these poultry farmers were able to keep approximately 15 percent fewer hens. Expanding the sheds individually by a fraction and replacing the existing cage housing with aviaries was not feasible. Working together and building one new site for the animals that were affected by the lower stocking density requirements made financially more sense.

That resulted in a new location a few kilometres outside a village a few kilometres from a lake that is very popular with tourists. "The permit was not a problem," says Toivonen. "In fact, we can

#FunduszePromocji

expand here to a total of twelve houses (over 560,000 hens in total). First with two houses next to the current four, then we can mirror everything on the other side of the egg room."

That expansion has been pre-sorted. The egg collection area and egg storage have already been built for over 400,000 hens. That shed measures approximately 15 by 25 metres and is six metres high. It now gives an almost empty impression while an employee supervises the collection belt and stacking robot. "We can easily install an extra collection line with a packing robot." The building is spotlessly clean, just like the rest of the farm. "I think it's important that the whole farm is tidy and I also insist that the employees keep everything tidy. Maybe a habit I got from my mother, who also always insists on a clean farm."

The groundwork and foundation for the expansion with a fifth and sixth house has already been completed. "We are dependent on the domestic sales of table eggs that the packing station projects. As soon as that indicates that there is room for extra production, these houses will be constructed fast."

There is still plenty of space in the egg room. There is enough space for a second Moba collection and packaging line.

Technical knowledge

In addition to Ida, the company now has four employees, three women and one man. They work 38.5 hours a week. "That will have to change," says Ida. "I have been here at the farm since the start of construction and I know every nut and bolt of the installations. The four employees only focus on the animals and eggs, basically mandatory daily tasks. I have to fix all malfunctions in addition to the care of the animals and general management. That is not feasible, so I hope the next employee will have a technical background and lots of experience."

Her own background is quite special considering her responsibilities. She graduated from a college in music, joined the army and then started as a professional musician at Finnish Defence Forces. Since she was a little girl it has always been clear that she would start studying agriculture. It happened and on 2020 she graduated with a degree of agriculture. She wanted to return to her native region to eventually take over her parents' arable farm with 20,000 laying hens and hopefully in the future some sheep. "I heard about the position and to my big surprise I was hired."

Ida does not expect to continue as a farm manager for many years. "The pay is good, the work is varied. But it is mainly crisis management and I dread the fact that the motto is expand, expand, expand. For me it really stops when there are eight houses and we have to build again. When I no longer enjoy it, I will start farming with my parents with all the knowledge and experience I have gained here."

The inlet valves of the first house are positioned next to the wall. In the houses built later, they moved further and further above the aviaries, which considerably improved the climate in the house.

Scaling up

The Finnish woman experiences that she continues to encounter problems due to the scaling up and construction. "The four houses that are there now were built one after the other. In the first house, we had a lot of ventilation problems. In the second the position of the intake valves was adjusted, more towards the cam. That produced some improvement. In the third it went almost well, and in the fourth we really have a clear idea of how it should be done and the ventilation works as it should."

The same with the aviaries. "The Landmeco aviaries are working fine. The overview of the animals is good, also with the egg belt. But the drive of the manure belts turned out to be too light. That led to a lot of malfunctions. The new engines and reduction gearboxes were supplied, but it was a hell of a job to replace them all."

The dry manure is conveyed to a shed and stored there for a year. Sales are no problem at all, as the company is located in an arable farming area. "The manure yields four euros per tonne. Obtaining the manure sales contracts that you need to have to be allowed to keep chickens is a no brainer." The first four sheds were put into use one after the other, so there are four ages of hens on the farm. "That allows us to continue to supply eggs fairly evenly." One of the four sheds is empty during the visit. After a week of vacancy, it is cleaned, which takes two weeks. Then Dekalb White hens are put back in. "They are easy to work with; very important because the employees have little knowledge of poultry."

In the first flock a serious IB infection went around among the hens. That caused losses and depressed egg production in all four sheds. "We delivered the flocks about four weeks earlier than planned. It was not until 18 months after the disease struck that the last infected hens left the farm."

Sound numbers

The hens stay till 95 weeks of age and now lay an average of 95 percent, according to Toivonen. "That varies from 99.9 percent in shed 2 to 92 percent in shed 4. In the flock in which IB was going around, that laying percentage was considerably lower. The worst flock achieved 83 percent laying, the best flock 92 percent."

The average feed intake is 110 grams per day. And that is where the farm manager's knowledge of the results end. "I'm not really into numbers. Losses, daily feed intake and egg production, together with quality are the only figures I register."

But she can do the math. The feed costs € 31 per 100 kilos, which is € 1,193 in feed for 35,000 hens per house and 110 grams per day. The eggs yield € 1.70 per kilo. At 95% laying, there are 33,250 eggs of an average of 63 grams, which is 2,095 kilos of eggs, a yield of € 3,561. That gives a feed profit of € 2,368 per day, € 85,248 per barn per year or, with an average of three weeks empty, more than € 325,000 per year for the current operation with four houses. The wage costs are around € 200,000 per year. So the farm is profitable. The current employees are all Finnish, from the area but without a poultry background. Attracting regional people is difficult. Or will the next employee be Ukrainian? "On the one hand, employing Finnish is preferred, because of the language. Ukrainians are eager to get started and are familiar with working with animals. But they do have the 'no problem' attitude.

Wspólne rozwijanie produkcji

Ida Toivonen (30) jest kierownikiem Sakylan Munakori, fermy liczącej 140 000 kur niosek DeKalb White w czterech identycznych kurnikach. Ferma została zbudowana w latach 2021-2022 na nowym terenie i jest własnością spółdzielni 20 hodowców drobiu, którzy razem mają około 1,5 miliona niosek i wszyscy dostarczają jaja konsumpcyjne do tego samego nabywcy, Kieku OY.

BY ROBERT BODDE

Ferma wybrała kury Dekalb White, ponieważ dwóch członków spółdzielni jest fińskimi importerami. Zdjęcia: Henk Riswick.

Sakylan Munakori to piękna nowa ferma z wieloma możliwościami rozwoju. Około pięciu hektarów przeznaczonych pod zabudowę, powstało na skraju lasu. Cztery identyczne kurniki są ustawione obok siebie. Przed każdym z budynków znajdują się silosy paszowe, a za każdym z nich duża szopa do przechowywania suchego obornika.

Każdy kurnik, który ma cztery rzędy wolier, mieści 35 400 kur. Poszczególne budynki są połączone korytarzem przed kurnikami. Przez ten korytarz przebiega przenośnik taśmowy jaj i linie paszowe. Pomieszczenie do zbierania i przechowywania jaj zostało zbudowane obok czterech kurników. Biuro, stołówka i przebieralnia zostały zbudowane po jednej stronie tego budynku.

Ferma jest otoczona ogrodzeniem. Przed kurnikami i obok nich znajduje się dużo miejsca, uporządkowanego i pokrytego żwirem. Na każde 10 miejsc parkingowych przypada stacja ładowania. „Zimą robi się tu naprawdę zimno, więc stacje te służą głównie do ogrzewania postojowego samochodów pracowników i gości” - mówi z uśmiechem kierownik firmy Ida Toivonen.

Woliery Landmeco oferują doskonały nadzór nad kurami. "Mieliśmy już kury Dekalb White w naszym kurniku, więc kontynuacja była łatwa", mówi Ida Toivonen.

Profil

Imię i nazwisko: **Ida Toivonen (30)**

Miejsce zamieszkania: **Koylio, Finlandia**

Przedsiębiorstwo: Ida Toivonen jest kierownikiem w Sakylan Munakori, gospodarstwie z 140 000 kur niosek rasy Dekalb White w czterech identycznych kurnikach. Obiekt został zbudowany w nowej lokalizacji w latach 2021-22 i jest własnością spółdzielni dwudziestu hodowców drobiu, którzy łącznie hodują około 1,5 miliona kur i dostarczają jaja konsumpcyjne do tego samego nabywcy, Kieku OY.

Prace ziemne pod dwa nowe kurniki zostały już ukończone. Dwie wiaty po lewej stronie służą do przechowywania suchego obornika. Palnik na pellet drzewny znajduje się w przedniej prawej szopie.

Założona przez 20 rolników

Uśmiech znika, gdy mówi o tym, czego doświadczyła w ostatnich latach i jak sprawy mają się teraz. Firma została założona cztery lata temu przez spółdzielnię 20 hodowców kur niosek, którzy dostarczają swoje jaja do firmy Kieku OY w Loimaa. Ze względu na bardziej rygorystyczne wymogi dotyczące dobrostanu w 2020 r., hodowcy drobiu byli w stanie utrzymać o około 15 procent mniej kur. Rozbudowa kurników indywidualnie o ułamek procenta i zastąpienie istniejących klatek wolierami było niewykonalne. Współpraca i budowa jednego nowego miejsca dla zwierząt, które podlegały niższym wymaganiom dotyczącym gęstości obsady, miała większy sens finansowy.

#FunduszePromocji

Zaowocowało to nową lokalizacją kilka kilometrów poza wioską, kilka kilometrów od jeziora, które jest bardzo popularne wśród turystów. „Pozwolenie nie było problemem”, mówi Toivonen. „W rzeczywistości możemy rozszerzyć działalność do dwunastu kurników (łącznie ponad 560 000 kur). Najpierw z dwoma kurnikami obok obecnych czterech, a następnie możemy powielić wszystko po drugiej stronie pomieszczenia z jajami”.

Ta ekspansja została już wstępnie zaplanowana. Obszar zbierania jaj i magazyn jaj zostały już zbudowane dla ponad 400 000 kur. Wymiary tego pomieszczenia to około 15 na 25 metrów i sześć metrów wysokości. Obecnie sprawia on wrażenie niemal pustego, podczas gdy pracownik nadzoruje taśmę zbierającą i robota układającego. „Możemy łatwo zainstalować dodatkową linię odbioru z robotem pakującym”. Budynek jest nieskazitelnie czysty, podobnie jak reszta gospodarstwa. „Uważam, że ważne jest, aby całe gospodarstwo było uporządkowane i nalegam również, aby pracownicy dbali o porządek. Być może jest to nawyk mojej matki, która również zawsze nalega na czystość w gospodarstwie”.

Prace ziemne i fundamenty pod rozbudowę o piąty i szósty kurnik zostały już ukończone. „Jesteśmy zależni od krajowej sprzedaży jaj konsumpcyjnych, którą przewiduje stacja pakowania. Gdy tylko okaże się, że jest miejsce na dodatkową produkcję, budynki te zostaną szybko zbudowane”.

W pomieszczeniu przeznaczonym na jajka jest jeszcze dużo miejsca. Jest tam wystarczająco dużo miejsca na drugą linię firmy Moba do zbierania i pakowania jaj .

Wiedza techniczna

Oprócz Idy, firma zatrudnia obecnie czterech pracowników, trzy kobiety i jednego mężczyznę. Pracują oni 38,5 godziny tygodniowo. „To będzie musiało się zmienić”, mówi Ida. „Jestem tu na farmie od początku budowy i znam każdy element instalacji. Czterech pracowników skupia się wyłącznie na zwierzętach i jajach, wykonując w zasadzie obowiązkowe codzienne zadania. Ja, oprócz opieki nad zwierzętami i ogólnego zarządzania, muszę naprawiać wszystkie usterki. To niewykonalne, więc mam nadzieję, że następny pracownik będzie miał wykształcenie techniczne i duże doświadczenie”.

Jej własne wykształcenie jest dość wyjątkowe, biorąc pod uwagę jej obowiązki. Ukończyła studia muzyczne, wstąpiła do wojska, a następnie rozpoczęła pracę jako profesjonalny muzyk w Fińskich Siłach Obronnych. Odkąd była małą dziewczynką, zawsze było jasne, że zacznie studiować

rolnictwo. Tak też się stało i w 2020 roku ukończyła studia rolnicze. Chciała wrócić do swojego rodzinnego regionu, aby ostatecznie przejąć gospodarstwo rolne swoich rodziców z 20 000 kur niosek i, miejmy nadzieję, w przyszłości owiec. „Dowiedziałam się o tym stanowisku i ku mojemu wielkiemu zaskoczeniu zostałam zatrudniona”.

Ida nie spodziewa się pozostać kierownikiem gospodarstwa przez wiele lat. „Wynagrodzenie jest dobre, a praca zróżnicowana. Ale jest to głównie zarządzanie kryzysowe i przeraża mnie fakt, że mottem jest ekspansja, ekspansja, ekspansja. Dla mnie to naprawdę kończy się, gdy jest osiem kurników i musimy budować od nowa. Kiedy przestanie mi się to podobać, zacznę uprawiać ziemię z moimi rodzicami, wykorzystując całą zdobytą tu wiedzę i doświadczenie”.

Zawory wlotowe w pierwszym budynku znajdują się blisko ściany. W kolejnych kurnikach zostały one przeniesione nieco wyżej nad woliery, co znacznie poprawiło klimat w kurniku.

Skalowanie w górę

Fińska kobieta doświadcza, że nadal napotyka problemy związane z rozbudową i budową. "Cztery istniejące obecnie kurniki były budowane jeden po drugim. W pierwszym z nich mieliśmy wiele problemów z wentylacją. W drugim wyregulowano położenie zaworów wlotowych, bardziej w kierunku krzywki. To przyniosło pewną poprawę. W trzecim poszło prawie dobrze, a w czwartym naprawdę mamy jasne wyobrażenie o tym, jak to powinno być zrobione, a wentylacja działa tak, jak powinna”.

To samo dotyczy woliery. „Woliery Landmeco działają dobrze. Przegląd zwierząt jest dobry, także w przypadku taśmy do jaj. Ale napęd taśm obornikowych okazał się zbyt słaby. Prowadziło to do wielu usterek. Dostarczono nowe silniki i przekładnie redukcyjne, ale wymiana ich wszystkich była piekielnie trudna”.

Suchy obornik jest transportowany do szopy i tam przechowywany przez rok. Sprzedaż nie stanowi żadnego problemu, ponieważ firma znajduje się na obszarze uprawnym. „Obornik kosztuje cztery euro za tonę. Uzyskanie kontraktów na sprzedaż obornika, które trzeba mieć, aby móc hodować kurczaki, to nic trudnego”. Pierwsze cztery kurniki zostały oddane do użytku jeden po drugim, więc w gospodarstwie są cztery stada kur. „Dzięki temu możemy nadal dostarczać jaja w miarę równomiernie”. Podczas wizyty jeden z czterech kurników jest pusty. Po tygodniu przerwy jest on czyszczony, co zajmuje dwa tygodnie. Następnie kury Dekalb White są ponownie umieszczane w kurniku. „Łatwo się z nimi pracuje, co jest bardzo ważne, ponieważ pracownicy mają niewielką wiedzę na temat drobiu”.

W pierwszym stadzie wśród kur rozprzestrzeniła się poważna infekcja IB. Spowodowało to straty i spadek produkcji jaj we wszystkich czterech kurnikach. „Dostarczyliśmy stada około cztery tygodnie wcześniej niż planowano. Dopiero 18 miesięcy po wystąpieniu choroby ostatnie zarażone kury opuściły fermę”.

Solidne liczby

Według Toivonena, kury pozostały na fermie do 95 tygodnia życia i obecnie znoszą średnio 95 procent jaj. „Waha się to od 99,9% w kurniku 2 do 92% w kurniku 4. W stadzie, w którym występowała IB, odsetek nieśności był znacznie niższy. Najgorsze stado osiągnęło 83 procent nieśności, a najlepsze stado 92 procent”.

Średnie spożycie paszy wynosi 110 gramów dziennie. I na tym kończy się wiedza kierownika farmy na temat wyników. „Nie interesują mnie liczby. Straty, dzienne spożycie paszy i produkcja jaj wraz z jakością to jedyne liczby, które rejestruję”.

Ale potrafi liczyć. Pasza kosztuje 31 euro za 100 kg, co daje 1 193 euro paszy dla 35 000 kur na kurnik i 110 gramów dziennie. Jajka dają 1,70 euro za kilogram. Przy 95% nieśności jest 33 250 jaj o średniej wadze 63 gramów, co daje 2 095 kilogramów jaj, co daje 3 561 euro zysku. Daje to zysk z paszy w wysokości 2 368 euro dziennie, 85 248 euro na kurnik rocznie lub, przy średnio trzech tygodniach pustych, ponad 325 000 euro rocznie dla obecnej działalności z czterema kurnikami. Koszty wynagrodzeń wynoszą około 200 000 euro rocznie. Gospodarstwo jest więc rentowne. Wszyscy obecni pracownicy pochodzą z Finlandii, ale nie mają doświadczenia w hodowli drobiu. Przyciągnięcie ludzi z regionu jest trudne. A może następnym pracownikiem będzie Ukrainiec? „Z jednej strony zatrudnianie Finów jest preferowane ze względu na język. Ukraińcy chętnie rozpoczynają pracę i są zaznajomieni z pracą ze zwierzętami. Mają jednak podejście „” żadnych problemów ”.